

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างจิตสำนึกการไม่กระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ. 2560 กรณีศึกษาเฉพาะสำนักงาน
สรรพสามิต พื้นที่เชียงใหม่

Factors Affecting the Creation of Awareness of Non-offences
Under the Excise Act 2017: A Case Study of the Excise
Office in Chiang Mai Area

พิทักษ์ ศรีศิริ¹ และ พรรณรักษ์ ขันทะสีมา²

Pitak Srisin¹ and Phannarak Khataseema²

Received: November 26 2023 Revised: December 11 2023 Accepted:

February 27 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการสร้างจิตสำนึก และ พฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิด 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่ กระทำความผิด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม บุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงาน สรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

¹ นักศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

Master of Public Administration Program Southeast Asia University. Email:
pitak_s@excise.go.th

² อาจารย์ประจำ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

Master of Public Administration Program Southeast Asia University. Email:
Phannarakk@sau.ac.th

จำนวน 384 คน ตามแนวคิดของ Cochran et al., (1953) และสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบอาศัยความน่าจะเป็น และใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ t-test F-test และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเอ็นเทอร์

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยการสร้างจิตสำนึก และปัจจัยพฤติกรรมการไม่กระทำความผิด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81 และ 4.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.743 และ 0.524 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา และอาชีพ ส่งผลต่อพฤติกรรมการไม่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ปัจจัยการสร้างจิตสำนึก ประกอบด้วย ด้านเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกี่ยวกับผู้อื่น ด้านเกี่ยวกับสังคม และด้านการเรียนรู้ มีผลต่อการไม่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าพยากรณ์อยู่ที่ 0.442 หรือร้อยละ 44.20

คำสำคัญ: การสร้างจิตสำนึก พฤติกรรมไม่กระทำความผิด สำนักงานสรรพสามิต เชียงใหม่

Abstract

The objectives of this research were to study: 1) the level of raising awareness and behavior of individuals towards non-offense, 2) to compare individual non-offensive behavior with classified by personal factors, and 3) factors affecting a person's behavior towards non-committing an offense according to the Excise Act B.E. 2560 of the Excise Office of Chiang Mai Area. This research utilizes a quantitative method and research instrument is a questionnaire. The data were collected from a sample of 384 people in Chiang Mai province based on the concept of Cochran et al. (1953). The

probability sampling method and simple random sampling were used. Statistics used in research include frequency, percentage, average, standard deviation, t-test, F-test, and multiple regression analysis.

The results of the research showed that: 1) factors of raising awareness and factors of non-offending behavior were at a high level with an average of 3.81 and 4.09 and standard deviations of 0.743 and 0.524, 2) personal factors in terms of age, status, education, and occupation had an effect on the non-offense behavior under the Excise Act B.E. 2560 (2017) in the Excise Office in Chiang Mai area at the statistically significant level of 0.05, and 3) the raising awareness factors; self-consciousness, other people's consciousness, social consciousness and learning consciousness aspects affect non-offenses under the Excise Act B.E. 2560 (2017) in Chiang Mai Excise Office with statistical significance of 0.05 and a forecast value of 0.442 or 44.20 percent.

Keywords: Raising awareness, non-offensive behavior, Chiang Mai Excise Office

บทนำ

เชียงใหม่ แหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมของไทย ที่ปัจจุบันประสบปัญหาการกระทำผิดเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิตตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 เพิ่มมากขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ซึ่งความผิดเหล่านี้รวมถึงการผลิต การกระจาย และการขายสินค้าอย่างผิดกฎหมาย เช่น แอลกอฮอล์ ยาสูบ และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ (กรมสรรพสามิต, 2560) จากการที่ประชาชนภายในพื้นที่ได้ผลิตและจำหน่ายกันเอง และจากบุคคลต่างพื้นที่ รวมถึงชาวต่างชาติที่ลักลอบนำเข้าสินค้ามาขายโดยผ่านช่องทางต่าง ๆ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่จึงมีบทบาทสำคัญในการป้องกันการกระทำ ความผิดเหล่านี้ และดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายสรรพสามิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อ

ป้องกันการกระทำความผิดด้านสรรพสามิตของประชาชนภายในพื้นที่เชียงใหม่ ด้วยวิธีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ให้กับภาคประชาชนที่อาจไม่มีความรู้มากพอให้หยุดกระทำความผิด พร้อมทั้งส่งเสริมวิธีการยื่นภาษีและการดำเนินการตาม พ.ร.บ. สรรพสามิตอย่างถูกต้องต่อไป (วรัญญา ถิ่นสำราญ, 2562)

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและระเบียบสรรพสามิต ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบการผลิต การกระจาย และการขายสินค้าที่ต้องเสียภาษี เช่น แอลกอฮอล์ ยาสูบ และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม อีกทั้งยังดำเนินการตรวจสอบธุรกิจและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและจำหน่ายสินค้าเหล่านี้เป็นประจำเพื่อให้แน่ใจว่าจะปฏิบัติตามกฎหมายสรรพสามิต นอกจากนี้ทางสำนักงานสรรพสามิตยังมีหน้าที่รับผิดชอบในการสืบสวนและดำเนินคดีกับบุคคลและธุรกิจที่พบว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดด้านสรรพสามิต (สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่, 2560) โดยในปัจจุบันสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ได้ดำเนินกลยุทธ์หลายประการเพื่อต่อสู้และป้องกันการกระทำความผิดด้านสรรพสามิตในภูมิภาค ซึ่งหนึ่งในกลยุทธ์ที่นำมาปฏิบัติในปัจจุบัน คือ การใช้เทคโนโลยีและระบบ AI ตรวจสอบ เช่น ระบบตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อติดตามการผลิตและการจัดจำหน่ายสินค้าไปจนถึงกระบวนการผ่านการชำระภาษีสรรพสามิต หรือการเปิดให้ยื่นแบบชำระภาษีผ่านช่องทางออนไลน์เพื่อเพิ่มช่องทางการติดต่อให้ง่ายขึ้นสำหรับภาคประชาชนและบุคคลที่ต้องการนำเข้าสินค้ามาอย่างถูกกฎหมาย โดยทางสำนักงานสรรพสามิตยังดำเนินการตรวจสอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและจำหน่ายสินค้าเป็นประจำเพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามกฎหมายสรรพสามิต นอกจากการตรวจสอบกับทางบริษัทต่าง ๆ แล้วยังทำงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่น ๆ เช่น ตำรวจและศุลกากร เพื่อตรวจจับและป้องกันการกระทำความผิดด้านสรรพสามิตไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นหนึ่งในกลยุทธ์ที่ดำเนินการโดยสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประสบความสำเร็จในการป้องกันการกระทำผิดกฎหมายด้านสรรพสามิตในจังหวัดเชียงใหม่ (กรมสรรพสามิต, 2563)

อย่างไรก็ตามในการกระทำความผิดของภาคประชาชนและบุคคล หน่วยงาน บริษัทต่าง ๆ ยังพบว่ามีกรลักลอบนำเข้า ผลิต และส่งออกอย่างผิดกฎหมายอยู่เป็นจำนวนมาก สืบเนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่ เป็นพื้นที่สันเขา มีช่องทางการลักลอบอยู่มากมาย อีกทั้งยังมีพื้นที่ที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างพม่าและลาว ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการลักลอบนำเข้าและส่งออก โดยหลาย ๆ พื้นที่เป็นพื้นที่ที่ยากต่อการเข้าถึงของทางเจ้าหน้าที่ (Huaykapi, 2022) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการส่งเจ้าหน้าที่กรมสรรพสามิตเข้าไปให้ความรู้และรณรงค์ให้เห็นถึงผลลัพธ์จากการที่ไม่นำสินค้าผ่านกระบวนการสรรพสามิตทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการลักลอบนำเข้าและส่งออกสินค้าที่ผิดกฎหมายผ่านผู้ใหญ่บ้าน กำนัน หรือบุคคลที่ชาวบ้านเคารพนับถือช่วยกระจายข่าวสาร ว่าสินค้าที่ผ่านการลักลอบอาจเป็นสินค้าที่ไม่มีคุณภาพตรงตามที่ระบุหรือการได้สินค้าที่อาจจะส่งผลอันตรายถึงชีวิตหากใช้ในระยะเวลาที่ยาวนาน ซึ่งการให้ความรู้และรณรงค์ผ่านการประชาสัมพันธ์เหล่านี้ถือเป็นหนึ่งในภารกิจในการแจ้งให้สาธารณชนทราบเกี่ยวกับความผิดทางภาษีสรรพสามิตและความสำคัญของการปฏิบัติตามกฎหมายสรรพสามิตด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ การประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนไม่กระทำความผิดแล้ว สิ่งสำคัญของทางกรมสรรพสามิตที่ควรต้องสร้าง คือ การปลูกจิตสำนึกให้เกิดขึ้นกับประชาชนไปพร้อม ๆ กับการให้ความรู้ และการรณรงค์ในเรื่องของการไม่กระทำความผิดกฎหมาย พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ว่าหากตนเองได้กระทำความผิดไปจะส่งผลกระทบต่อตนเอง ต่อครอบครัว ชุมชน และสังคมอย่างไร โดยสำหรับในการสร้างจิตสำนึกที่ดีนั้นสามารถสร้างได้ผ่านการเรียนรู้ในสิ่งที่ถูกต้อง การให้ประชาชนได้ถึงตัวกฎหมาย พ.ร.บ. สรรพสามิตได้มากขึ้น ง่ายขึ้น รู้จักความผิดในสิ่งที่ตนเองกระทำ และผลลัพธ์ที่จะได้จากความผิดที่ทำลงไป การสร้างทัศนคติต่อการกระทำความผิดว่าเป็นสิ่งไม่ดีผ่านการส่งต่อความคิดจากรุ่นสู่รุ่น และการบ่มเพาะจากผู้ที่ประชาชนให้ความเคารพนับถือเป็นระยะเวลายาวนานไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่บ้าน หรือการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานรัฐ ล้วนส่งผลต่อการสร้างการปลูกจิตสำนึกที่ดีได้ (สุกิจ ชัยมุขสิข และคณะ 2561)

จากข้อความข้างต้น สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่มีบทบาทสำคัญในการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต 2560 และการส่งเสริมการให้ความรู้กับภาคประชาชนภายในจังหวัดเชียงใหม่ต่อผลที่จะเกิดขึ้นในกรณีที่มีการลักลอบนำเข้าส่งออกสินค้าที่นอกเหนือจากผิดกฎหมายแล้ว ยังเป็นเรื่องของชีวิตและทรัพย์สิน อันจะส่งผลเสียต่อผู้ที่กระทำความผิดและบุคคลรอบข้างได้ ทางผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของการสร้างจิตสำนึกต่อประชาชนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเสริมสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ให้เกิดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีคุณธรรมจริยธรรม เห็นต่อผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ ซึ่งถ้าได้เสริมสร้างจิตสำนึกในการไม่กระทำความผิดแล้ว จะส่งผลให้คนในสังคมไม่เอาผิดเอาเปรียบผู้อื่น รู้จักเคารพกฎหมาย จึงได้จัดทำงานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างจิตสำนึกการไม่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ. 2560 กรณีศึกษาเฉพาะสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่” ขึ้น เพื่อศึกษาถึงสาเหตุของการกระทำความผิด ตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และวิธีการแก้ไขปัญหาเพื่อลดการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการสร้างจิตสำนึก และพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่

สมมติฐานของการวิจัย

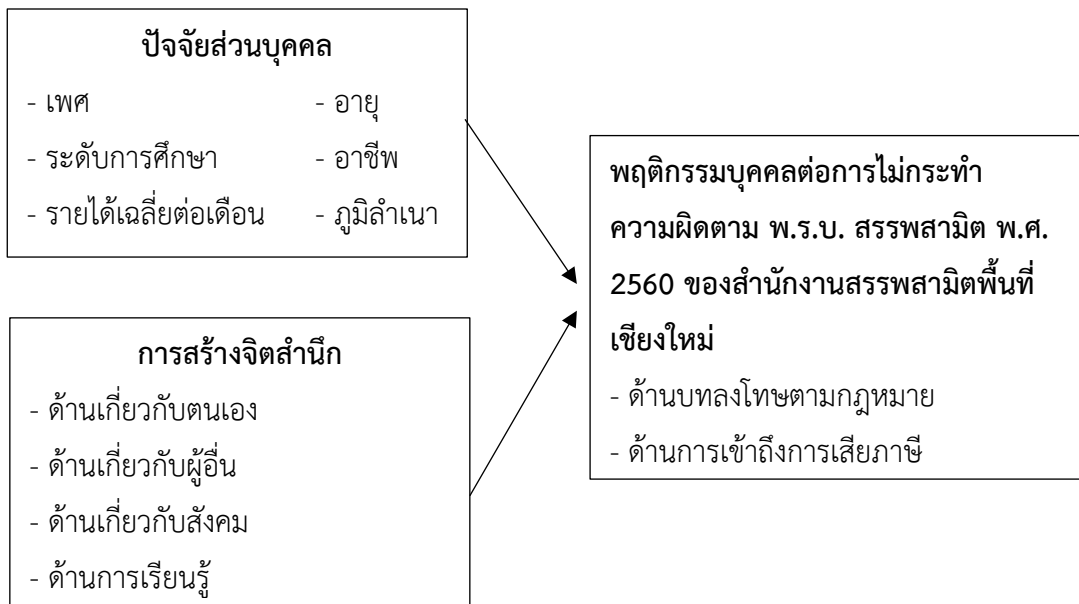
1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่แตกต่างกัน

2. ปัจจัยการสร้างจิตสำนึกส่งผลต่อพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจและความสำเร็จในการประกอบธุรกิจเสื้อผ้าของผู้ประกอบการ ณ ศูนย์การค้า เดอะแพลทินัม แฟชั่น มอลล์ กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนภายในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1,792,474 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนภายในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 384 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) และได้ทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการปลูกจิตสำนึก แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมถึงเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยนี้ใช้พื้นที่ในการดำเนินการวิจัยเป็นการศึกษาเฉพาะประชาชนภายในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยนี้เริ่มการศึกษาในช่วงเดือนกันยายน ถึง เดือนตุลาคม 2566

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นจากการวิจัย ทฤษฎี แนวคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยที่ข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการวิจัยและแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนภายในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อวัดการสร้างจิตสำนึก แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านเกี่ยวกับตนเอง (2) ด้านเกี่ยวกับผู้อื่น (3) ด้านเกี่ยวกับสังคม และ (4) ด้านการเรียนรู้ มีลักษณะเป็น มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ แบ่งออกเป็น

2 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านบทลงโทษตามกฎหมาย และ (2) ด้านการเข้าถึงการเสียภาษี มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ซึ่งแบบสอบถามของตอนที่ 2 ถึง 3 ดังกล่าวข้างต้นในแต่ละตอนจะมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของ Likert (1932) (Likert' Scale) ซึ่งจะมีให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว โดยใช้คำถามที่แสดงระดับการวัดข้อมูลอันตรภาค (Interval Scale) ที่มีความหมายของเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามความคิดเห็นดังนี้

ระดับคะแนน	5	หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ยตามแนวคิดของ Best (1977) ซึ่งแบ่งได้เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามชุดนี้ผ่านการทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือโดยวิธีการวัดดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเกณฑ์ที่ยอมรับได้ของค่าดัชนีความสอดคล้องควรเท่ากับหรือมากกว่า 0.67 หลังจากนั้นมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) จำนวน 30 ตัวอย่าง โดยวิธีการหา

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient; α) โดยผลการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.938 แสดงว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำการสร้างแบบสอบถามจากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรภายในคำแนะนำของที่ปรึกษา จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน มาสร้างข้อคำถามภายใน Google form และทำ link QR Code เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามกับบุคคลที่เข้ามาในสำนักงานสรรพสามิตในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อชำระภาษี โดยการขอความอนุเคราะห์และกล่าวถึงสาเหตุในการทำแบบสอบถามก่อนส่ง Link เพื่อให้สแกนทำแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามภายในเดือนกันยายนถึงเดือนตุลาคม 2566
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามจำนวน 384 ชุด จากนั้นนำมาลงรหัส และวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนภายในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับการสร้างจิตสำนึก และพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิด ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(Standard Deviation) ใช้ในการแปรความหมายของข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสรุปและอธิบายลักษณะของตัวแปร

3. สถิติอนุมานหรือสถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) เป็นการนำวิธีทางสถิติมาใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) ประกอบด้วย การวิเคราะห์เปรียบเทียบหาความแตกต่างกันของตัวแปร t-test การวิเคราะห์การเปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างมากกว่าสองกลุ่ม โดยการหาค่าเฉลี่ย F-test และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) สำหรับการพยากรณ์ค่าอิทธิพลของการสร้างจิตสำนึก และพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่

ผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างจิตสำนึก และพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 65.1) อายุต่ำกว่า 30 ปี (ร้อยละ 38.5) สถานภาพโสด (ร้อยละ 63.8) วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 60.7) ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 32.3) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,001—25,000 บาท (ร้อยละ 35.7) โดยผลที่ได้จากการศึกษามีดังนี้

1. การวิเคราะห์ระดับการสร้างจิตสำนึก และพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่

1.1 ปัจจัยการสร้างจิตสำนึก

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการสร้างจิตสำนึก

ปัจจัยการสร้างจิตสำนึก	ระดับความคิดเห็น		แ ป ล ความ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านเกี่ยวกับตนเอง	3.80	0.744	มาก

2. ด้านเกี่ยวกับผู้อื่น	3.60	0.964	มาก
3. ด้านเกี่ยวกับสังคม	3.96	0.677	มาก
4. ด้านการเรียนรู้	3.88	0.859	มาก
รวม	3.81	0.743	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยการสร้างจิตสำนึก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.81$, S.D.=0.743) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับตามเกณฑ์จากมากไปหาน้อย สามารถกล่าวได้ว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเกี่ยวกับสังคม ($\bar{X}=3.96$, S.D.=0.677) รองลงมา คือ ด้านการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.88$, S.D.=0.859) รองลงมา คือ ด้านเกี่ยวกับตนเอง ($\bar{X}=3.80$, S.D.=0.744) รองลงมา คือ ด้านเกี่ยวกับผู้อื่น ($\bar{X}=3.60$, S.D.=0.964) ตามลำดับ

1.2 ปัจจัยพฤติกรรมการไม่กระทำความผิด

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพฤติกรรมการไม่กระทำความผิด

ปัจจัยพฤติกรรมการไม่กระทำความผิด	ระดับความคิดเห็น		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. บทลงโทษตามกฎหมาย	4.08	0.503	มาก
2. การเข้าถึงการเสียภาษี	4.09	0.616	มาก
รวม	4.09	0.524.	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าปัจจัยพฤติกรรมการไม่กระทำความผิด ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.524) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับตามเกณฑ์จากมากไปหาน้อย สามารถกล่าวได้ว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการเข้าถึงการเสียภาษี ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.616) รองลงมา คือ ด้านบทลงโทษตามกฎหมาย ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.503) ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
เพศ	0.802	ปฏิเสธสมมติฐาน
อายุ	0.032*	ยอมรับสมมติฐาน
สถานภาพ	0.017*	ยอมรับสมมติฐาน
วุฒิการศึกษา	0.025*	ยอมรับสมมติฐาน
อาชีพ	0.010*	ยอมรับสมมติฐาน
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	0.146	ปฏิเสธสมมติฐาน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ประชาชนภายในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ที่มี อายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา และอาชีพ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยเพศ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการสร้างจิตสำนึก ส่งผลต่อพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่

ตัวแปร	Unstandardized		Standardized	t	Sig
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std.error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	1.992	0.131		15.207	0.000
ด้านเกี่ยวกับสังคม (X ₁)	0.198	0.081	0.281	2.443	0.015*
ด้านการเรียนรู้ (X ₂)	0.315	0.720	0.552	3.781	0.000*
ด้านเกี่ยวกับตนเอง (X ₃)	0.452	0.074	0.585	6.088	0.000*
R = 0.644	R ² = 0.442		Sig = 0.000*		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยการสร้างจิตสำนึก ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ ด้านเกี่ยวกับสังคม ด้านการเรียนรู้ และด้านเกี่ยวกับตนเอง ส่งผลต่อพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ. 2560 กรณีศึกษาเฉพาะสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ($R = 0.644$) และสามารถพยากรณ์ได้ที่มีความน่าเชื่อถือร้อยละ 44.20 ($R^2 = 0.442$) ซึ่งสามารถแสดงสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$Y = 1.992 + 0.198(X_1)^* + 0.315(X_2)^* + 0.452(X_3)^*$$

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับการสร้างจิตสำนึก และพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีระดับการสร้างจิตสำนึก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.81$, $S.D.=0.743$) และมีพฤติกรรมการไม่กระทำความผิด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$, $S.D.=0.524$) เป็นเพราะว่า ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับการปลูกจิตสำนึกที่ดีทั้งทางด้านกาย วาจา ใจ และการปฏิบัติตนต่อบุคคลรอบข้าง ซึ่งผลที่ได้รับจากการปลูกจิตสำนึกที่ดี ย่อมทำให้การกระทำที่แสดงออกจากภายในและภายนอกตัวตนเป็นผลดีต่อตนเองและบุคคลรอบข้างด้วย โดยผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประสงค์ โตนด และคณะ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีจิตสำนึกสาธารณะความเป็นพลเมืองในระดับมาก และสอดคล้องกับ ภัทรศรี อินทร์ขาว และจิตติคุณ นิยมสิริ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการสร้างจิตสำนึกสาธารณะจากการตัดสินใจใช้ถุงผ้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จิตสำนึกสาธารณะในระดับมาก

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยอายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลต่อการสร้างจิตสำนึกการไม่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ. 2560 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า ความแตกต่างของบุคคลในด้านอายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา และการประกอบอาชีพ จะมี

การรับรู้การไม่กระทำความผิดตามกฎหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งการที่บุคคลที่การศึกษาที่ดีจะมีอาชีพ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ทำให้เกิดความแตกต่างกันของการสร้างจิตสำนึกการไม่กระทำความผิดตามกฎหมาย แตกต่างกัน โดยผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชนิกันต์ ปัทม (2561) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการมีจิตสำนึกของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ กล่าวว่า นักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจัยด้านเพศ อายุ และคณะวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการมีจิตสำนึกสาธารณะแตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่มีชั้นปี ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน และการเป็นสมาชิกชมรมที่เกี่ยวข้องกับการเป็นจิตอาสาบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมในมหาวิทยาลัย ต่างกัน และมีพฤติกรรมการมีจิตสำนึกสาธารณะไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทรงศรี ตุ่นทอง และคณะ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะสำหรับเยาวชนจังหวัดลพบุรี โดยใช้การปรับพฤติกรรมทางปัญญา กล่าวว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่อยู่อาศัย ส่งผลต่อการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะสำหรับเยาวชนจังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการสร้างความจิตสำนึก ส่งผลต่อพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 พบว่า ปัจจัยการสร้างความจิตสำนึก ประกอบด้วย ด้านเกี่ยวกับสังคม ด้านการเรียนรู้ ด้านเกี่ยวกับตนเอง และด้านเกี่ยวกับผู้อื่น ส่งผลต่อพฤติกรรมบุคคลต่อการไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสมการสามารถร่วมกันพยากรณ์การไม่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. 2560 ได้ร้อยละ 44.20 ($R^2 = 0.442$) อาจเป็นเพราะ สังคมของบุคคลเชียงใหม่มีการรับรู้ในการเสียภาษีในฐานะหน้าที่ของพลเมืองเป็นอย่างดี โดยมีการรับรู้ว่าการไม่เสียภาษีเป็นเรื่องการกระทำที่ผิดกฎหมาย และทางสำนักงานสรรพสามิตได้เปิดช่องทางในการติดต่อและการเข้ายื่นแบบภาษีเพื่อชำระภาษีให้มีความสะดวกรวดเร็วต่อการบริการแก่ประชาชน ซึ่งทำให้ประชาชนให้ความร่วมมือในการเสียภาษีเพื่อให้เงินภาษีที่เสียไปกลับมาพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ต่อไป โดยผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับ

ผลงานวิจัยของ ประสงค์ โตนด และคณะ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญแนวทางการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะความเป็นพลเมืองในด้านจิตสำนึกเกี่ยวกับคุณธรรมมากที่สุด เพราะความซื่อสัตย์สุจริตและความรับผิดชอบต่อนตนเองเป็นเรื่องที่สำคัญต่อบุคคลในการปฏิบัติงาน การดำเนินชีวิตประจำวันที่จะก่อให้เกิดคุณธรรม และจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุคคลอื่นนำไปปฏิบัติที่จะช่วยให้สังคมส่วนรวมมีความเจริญก้าวหน้ารวมทั้งการพัฒนาประเทศสามารถนำไปสู่เป้าหมายให้สำเร็จได้ และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พระทองเจริญ อุปสนโต และคณะ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง โปรแกรมการพัฒนาจิตสำนึกและพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการจัดการขยะตามหลักภาวนา 4 ด้วยนิเวศวิทยาเชิงพุทธของประชาชนตำบลคลองหก อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี กล่าวว่า การสร้างโปรแกรมการพัฒนาจิตสำนึกในด้านการภาวนา 4 ต่อการกำจัดขยะและปัจจัยพฤติกรรมในการจัดการขยะ อยู่ในระดับมากทุกปัจจัย และพบว่า ปัจจัยจิตสำนึกต่อการภาวนา 4 ส่งผลต่อพฤติกรรมในการจัดการขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบโดยเพิ่มตัวแปรวิทยากร และการเพิ่มเนื้อหาเข้ามาอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล พบว่า ปัจจัยจิตสำนึกส่งผลต่อพฤติกรรมในการจัดการขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ภัทรศรี อินทร์ขาว และมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ภัทรศรี อินทร์ขาว และจิตติคุณ นิยมสิริ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการสร้างจิตสำนึกสาธารณะจากการตัดสินใจใช้ถุงผ้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ กล่าวว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยจิตสำนึกภายในด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม และปัจจัยภายนอกด้านการสนับสนุนจากครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะ อยู่ในระดับมาก ในส่วนของเพศ คณะ และชั้นปีที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยจิตสำนึกสาธารณะและพฤติกรรม ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เพราะพฤติกรรมย่อมนำไปสู่การเกิดจิตสำนึกสาธารณะ และจิตสำนึกสาธารณะนำไปสู่การ

เกิดพฤติกรรม ผ่านการสนับสนุนจากครอบครัว มหาวิทยาลัย เพื่อน ชุมชน ส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการศึกษาปัจจัยการสร้างจิตสำนึก ต่อพฤติกรรมไม่กระทำความผิดทางสำนักงานสรรพสามิต ควรมีการพัฒนาและการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของประโยชน์ในการเสียภาษีเพื่อนำเงินกลับมาพัฒนาภายในท้องถิ่นเพื่อให้ท้องถิ่นได้นำงบประมาณกลับมาพัฒนาได้ดียิ่งขึ้น ผ่านช่องทางต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการประชาสัมพันธ์ การประกาศผ่านตัวแทนของแต่ละหมู่บ้าน เป็นต้น

2. จากการศึกษาปัจจัยการไม่กระทำความผิด สำนักงานสรรพสามิต ควรมีการเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงเพื่อชำระภาษีให้หลากหลายช่องทางเพิ่มมากขึ้น เพื่อรองรับกับจำนวนผู้คนที่เข้ามาติดต่อ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลภายในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่เพียงจังหวัดเดียว ในการศึกษาครั้งต่อไปควรขยายกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนาระบบการชำระการเสียภาษีและรับรู้พฤติกรรมที่จะช่วยลดการไม่กระทำความผิดของบุคคล

2. การวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการนำตัวแปรอื่น ๆ เช่น ปัจจัยจิตสำนึกต่อการภวนา 4 เข้ามาทำการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แตกต่างกันในการศึกษาถึงการลดพฤติกรรมการไม่กระทำความผิดของบุคคล

เอกสารอ้างอิง

กรมสรรพสามิต. (2563). การเปิดให้ยื่นแบบชำระภาษีกรมสรรพสามิต. สืบค้นเมื่อ 14 มีนาคม 2566, จาก

<http://dcms.lib.nu.ac.th/dcms/TDC2553/NUPY2553/0327/chapter1.pdf>.

ชนิกานต์ ปัทม. (2561). **พฤติกรรมการณ์จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัย**

ศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร

มหาบัณฑิต. สาขาจิตวิทยาและการแนะแนว. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทรงศรี ตุ่นทอง, บุญยานุช เฉยียงหงส์ และสิริพร ดาวัน. (2560). รูปแบบการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะสำหรับเยาวชนจังหวัดลพบุรี โดยใช้การปรับพฤติกรรมทางปัญญา. **วารสารศึกษาศาสตร์**, 28(2), 65-74.

ประสงค์ โตนด, สุขาวีน มีหนองหว่า, รัชยา รักดีจิตต์ และฐิติมา ให้อยอง. (2565).

การเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย

ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. **วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐ**

และเอกชน, 4(3), 63-77.

พระทองเจริญ อุปสนโต, อุปวรรณภา ภวากันท์ และโกนิษฐ์ ศรีทอง. (2563).

โปรแกรมการพัฒนาจิตสำนึกและพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมในการจัดการขยะ

ตามหลักภาวนา 4 ด้วยนิเวศวิทยาเชิงพุทธของประชาชนตำบลคลองหก

อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร**, 7(3),

698-709.

ภัทรศรี อินทร์ขาว และจิตติคุณ นิยมสิริ. (2563). **แนวทางการสร้างจิตสำนึก**

สาธารณะจากการตัดสินใจใช้ถุงผ้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

เชียงใหม่. กองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. วิทยาลัยนานาชาติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2565). **ประชาชนภายในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่**. สืบค้นเมื่อ

26 พฤษภาคม 2566, จาก <http://chiangmai.nso.go.th/>.

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่. (2560). **หน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักงาน**

สรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่. สืบค้นเมื่อ 14 มีนาคม, 2566, จาก

https://www.excise.go.th/chiangmai/ABOUT_US/ABOUT_US/index.htm

สุกิจ ชัยมุขสิข, ภาสกร ดอกจันทร์, รพีพร ธงทอง, มงคล สงปรางค, สมศักดิ์ คำศรี, สมบูรณ์ สุริยะ, วินัย ฉวีแปลง, นิภาพร วิชชา และไทยปักษ์ เลี้ยงธนาธิกร.
(2561). การพัฒนาจิตสำนึกความเป็นพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของบุคคล
ผู้เคยต้องโทษคดีทางอาญาในเขตพื้นที่จังหวัดเลย ตามหลักสารานุกรม.
วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 10(2),
73-89.

Best, J. W. (1977). **Research in Education (3rd ed)**. New Jersey: Prentice-hall Inc.

Cochran, W. G., Mosteller, F., & Tukey, J. W. (1953). Statistical problems of the Kinsey report. **Journal of the American Statistical Association**, 48(264), 673-716.

Huaykapi. (2022). แนวทางการแก้ไขปัญหากลักลอบนำเข้าและจำหน่ายบุหรี่
ละเมิดเครื่องหมายการค้าการยาสูบแห่งประเทศไทย (บุหรี่ปลอม) กรมการ
ปกครอง กระทรวงมหาดไทย. สืบค้นเมื่อ 14 มีนาคม 2566, จาก
http://www.huaykapi.go.th/news/doc_download.